

RETNINGSLINJER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2017/2335

af 23. november 2017

om procedurerne for indsamling af granulære data om kreditter og kreditrisici (ECB/2017/38)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2 og stk. 5,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 5.1, 12.1 og 14.1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) opretter en fælles database med granulære analytiske data om kreditter (herefter »AnaCredit«), der indeholder data om kreditter fra alle de medlemsstater, der har euroen som valuta. AnaCredit vil støtte Eurosystemet, ESCB og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) i udførelsen af deres opgaver, herunder pengepolitiske analyser og pengepolitiske operationer, risikostyring, overvågning af den finansielle stabilitet og de makroprudentielle politikker samt forskning og banktilsyn.
- (2) I henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) ⁽¹⁾ skal rapporteringsenheder, som er hjemmehørende i en medlemsstat, indberette data om kreditter og referencedata om modparter til den nationale centralbank i den pågældende medlemsstat. De nationale centralbanker i de rapporterende medlemsstater har pligt til at overføre disse data til Den Europæiske Centralbank (ECB). Det er derfor nødvendigt at definere procedurerne for sådanne overførsler i overensstemmelse med kravene i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13). Det er især nødvendigt for de nationale centralbanker at levere referencedata om modparter og, hvor det er relevant, registrere modparter i RIAD (Register of Institutions and Affiliates Database), det centrale register, der indeholder attributter om individuelle organisatoriske enheder samt forskellige typer forhold mellem dem, som blandt andet gør det muligt rettidigt at udlede koncernstrukturer med reference til forskellige definitioner i RIAD.
- (3) Endvidere er det nødvendigt at foretage en klar fordeling af det ansvar, der påhviler de nationale centralbanker i forbindelse med indberetning til ECB om data om kreditter og referencedata om modparter for observerede enheder, der indberetter om medlemsstatens udenlandske filialer, for at lette reduktionen af dobbeltrapportering og derved sikre, at der gennemføres effektive statistiske procedurer i hele den statistiske produktionskæde.
- (4) AnaCredit kan også omfatte data om kreditter fra medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, men som vælger at blive en rapporterende medlemsstat ved at indarbejde bestemmelserne i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) i deres nationale lovgivning eller på anden måde indføre relevante indberetningskrav i overensstemmelse med deres nationale lovgivning. De pågældende medlemsstater kan også indarbejde bestemmelserne i denne retningslinje i deres nationale lovgivning eller på anden måde gennemføre foranstaltninger i henhold til deres nationale lovgivning for at sikre, at de opfylder de gældende forpligtelser for at kunne overføre data til ECB på harmoniseret vis.
- (5) I henhold til artikel 24 i retningslinje ECB/2014/15 ⁽²⁾ fremsender og opbevarer de nationale centralbanker via RIAD alle de referencedata, der beskriver de institutionelle enheder eller juridiske enheder, hvor dette er relevant, som kræves til statistiske formål. RIAD-data anvendes ligeledes til at udarbejde officielle lister over monetære finansielle institutioner (MFI'er), investeringsforeninger, kreditformidlende selskaber, institutioner, der er relevante for betalingsstatistik, og forsikringselskaber.
- (6) RIAD bør udgøre det register over referencedata om alle modparter, som er fastsat i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13). Den unikke identifikation af alle modparter er en forudsætning for, at AnaCredit kan fungere korrekt.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2016/867 af 18. maj 2016 om indsamling af granulære data om kreditter og kreditrisiko (ECB/2016/13) (EUT L 144 af 1.6.2016, s. 44).

⁽²⁾ Retningslinje ECB/2014/15 af 4. april 2014 om monetære og finansielle statistikker (EUT L 340 af 26.11.2014, s. 1).

- (7) Det er nødvendigt at definere, hvilke data der skal leveres i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), hvorefter de nationale centralbanker kan etablere feedback-mekanismer eller styrke eksisterende feedback-mekanismer til rapporteringsenhederne ved at levere en del af de data om kreditter, der er indsamlet i henhold til forordningen. Feedback-mekanismerne vil bidrage til at give rapporteringsenhederne et bredere grundlag for deres vurdering af kreditværdighed, navnlig med hensyn til grænseoverskridende debitorer, samt forbedre kreditinstitutternes og andre långiveres kreditrisikostyring. En feedback-mekanisme vil kunne øge ESCB's bidrag til det finansielle tilsyn med kreditinstitutterne og det finansielle systems stabilitet.
- (8) ECB bør i en senere fase i samarbejde med de rapporterende medlemsstats nationale centralbanker fastlægge en retlig ramme med yderligere detaljer om omfanget og gennemførelsen af feedback-mekanismer. Denne retlige ramme bør ikke forhindre de nationale centralbanker i at udveksle referencedata om modparter med deres respektive rapporteringsenheder, hvis dette skønnes nødvendigt for at forbedre rapporteringsprocedurens effektivitet og overensstemmelse og at bidrage til en bedre kvalitet af de referencedata om modparter, der opbevares i RIAD.
- (9) Det er nødvendigt at fastlægge en procedure, der giver mulighed for at foretage tekniske ændringer i retningslinjen på en effektiv måde, forudsat at de hverken ændrer den underliggende begrebsmæssige ramme eller påvirker rapporteringsbyrden. I forbindelse med denne procedure skal synspunkterne i ESCB's Statistiske Komité (herefter »STC«) tages i betragtning. De nationale centralbanker og andre ESCB-komitéer kan foreslå sådanne tekniske ændringer til bilagene gennem Den Statistiske Komité —

VEDTAGET DENNE RETNINGSLINJE:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne retningslinje indeholder nærmere oplysninger om de nationale centralbankers forpligtelse til at overføre data om kreditter og referencedata om modparter, der er indsamlet i henhold til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) til ECB, herunder de nationale centralbankers ansvar for registrering af modparter i RIAD, og om procedurerne for overførslen af sådanne data.

Artikel 2

Definitioner

Begreberne, som er anvendt i denne retningslinje, har samme betydning som de begreber, der er defineret i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).

I denne retningslinje gælder ligeledes følgende definitioner:

- 1) »data om kreditter«: granulære data om kreditter og data om kreditrisiko
- 2) »rapporterende medlemsstats udenlandske filial«: en udenlandsk filial, som er hjemmehørende i en rapporterende medlemsstat, som er en retligt afhængig del af et kreditinstitut, som er hjemmehørende i en anden rapporterende medlemsstat
- 3) »hovedkontor«: en retlig enhed, som en udenlandsk filial er en retligt afhængig del af
- 4) »national centralbank i hjemlandet«: den nationale centralbank i den rapporterende medlemsstat, hvor det kreditinstitut, hvorunder en udenlandsk filial er en retligt afhængig del, er hjemmehørende
- 5) »national centralbank i værtslandet«: den nationale centralbank i den rapporterende medlemsstat, hvor en udenlandsk filial er hjemmehørende
- 6) »RIAD-kode«: den unikke modpartsidentifikator for alle modparter ved rapportering fra de nationale centralbanker til ECB
- 7) »kompetent national centralbank«: med henblik på at definere roller og ansvar i forbindelse med referencedata om modparter, den nationale centralbank i den rapporterende medlemsstat, hvor modparten er hjemmehørende. ECB skal betragtes som den kompetente nationale centralbank for de modparter, der ikke er hjemmehørende i en rapporterende medlemsstat

- 8) »oprindelig national centralbank«: med henblik på at definere roller og ansvar i forbindelse med referencedata om modparter, den nationale centralbank i den rapporterende medlemsstat, der til ECB indberetter referencedata om modparter, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat
- 9) »outputdata«: data, som ECB opretter, inden for rammerne af data om kreditter og referencedata om modparter
- 10) »datakvalitetsstyring« eller »DQM« (Data Quality Management): sikring, verificering og vedligeholdelse af kvaliteten af outputdata ved hjælp af DQM-mål, DQM-indikatorer og DQM-tærskler
- 11) »DQM-mål«: et benchmark, der danner grundlag for vurderingen af kvaliteten af outputdata
- 12) »DQM-indikator«: en statistisk indikator, der angiver, i hvilken udstrækning et bestemt DQM-mål er nået
- 13) »DQM-tærskel« eller »datakvalitetssikringstærskel«: den mindste grad af verificering, der skal foretages, for at et DQM-mål opfylder kravene i rammerne for DQM.

KAPITEL II

DE NATIONALE CENTRALBANKERS INDBERETningsFORPLIGTELSEr VEDRØRENDE DATA OM KREDITTER OG REFERENCEDATA OM MODPARTER

Artikel 3

De nationale centralbankers generelle indberetningsforpligtelser vedrørende data om kreditter og referencedata om modparter

De nationale centralbanker samler og indberetter data om kreditter og referencedata om modparter til ECB i overensstemmelse med de ordninger, der er fastsat i bilag I til IV til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), med forbehold for de nationale centralbankers ret til at give undtagelser eller tillade en begrænset indberetningshyppighed i overensstemmelse med artikel 16 i forordningen.

Artikel 4

De nationale centralbankers specifikke indberetningsforpligtelser, hyppighed og frister

1. De nationale centralbanker overfører til de data om kreditter og referencedata om modparter til ECB, der indsamles i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), som angivet i forordningens artikel 13, stk. 4 til 8.
2. De nationale centralbanker identificerer hver dataattribut om kreditter, som:
 - a) ikke er relevant: en dataattribut, som ikke gælder for instrumentet, afdækningen eller modparten, som den henviser til, eller
 - b) ikke er påkrævet: en dataattribut, der enten udtrykkeligt angives som information, der ikke skal indberettes i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), eller som den nationale centralbank har besluttet ikke at indsamle i overensstemmelse med forordningen.
3. De nationale centralbanker skal sikre, at alle relevante modparter for hver rapporteringsreferencedato er registreret i RIAD og har referencedata om modparter, der er gældende på rapporteringsreferencedatoen. Selv om samme overførselsdato anvendes for både data om kreditter og referencedata om modparter i overensstemmelse med artikel 13, stk. 8, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), skal de nationale centralbanker gøre sig rimelige bestræbelser på at levere referencedata om modparter, og, hvor det er relevant, at registrere modparten i RIAD mindst en dag inden de pågældende data om kreditter overføres.

Artikel 5

Faktisk rapporteringspopulation

1. De nationale centralbanker identificerer og gennemgår den faktiske rapporteringspopulation på grundlag af:
 - a) definitionen af »den faktiske rapporteringspopulation« i artikel 3 i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13)

- b) de undtagelser, som de nationale centralbanker har givet i henhold til artikel 16 i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), under hensyntagen til den samlede udestående mængde af lån til alle sektorer, der er indberettet til de nationale centralbanker ved udgangen af december i det foregående kalenderår i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) ⁽¹⁾
- c) information fra rapporteringsenheder til NCB om enhver fusion, spaltning eller omstrukturering, som kan påvirke opfyldelsen af deres statistiske forpligtelser
- d) eventuelle ordninger mellem de relevante nationale centralbanker med det formål at undgå dobbeltindberetning for udenlandske filialer i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, og artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13)
- e) eventuelle ordninger mellem de relevante nationale centralbanker til fordeling af ansvarsområder med hensyn til den rapporterende medlemsstats udenlandske filialer i overensstemmelse med artikel 6 i denne retningslinje.

2. Med forbehold af nye rapporteringsenheder, som blev etableret i den indberettende medlemsstat efter den første indberetning i henhold til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), og som indgår i den faktiske rapporteringspopulation, skal de nationale centralbanker kontrollere, om betingelserne i artikel 16 i forordningen om bevilling eller tilbagebetaling af undtagelser, er opfyldt. De nationale centralbanker udfører denne øvelse i første kvartal hvert år på grundlag af status for den faktiske rapporteringspopulation i december måned i det foregående år. De nationale centralbanker kan beslutte at udskyde denne øvelse indtil første kvartal af 2021.

3. De nationale centralbanker sikrer, at følgende modparter er registreret i RIAD for hver rapporteringsreferencedato:

- a) rapporteringsenheder i overensstemmelse med artikel 1, nr. 8, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), som er hjemmehørende i samme rapporterende medlemsstat som den nationale centralbank
- b) observerede enheder, som er udenlandske filialer af rapporteringsenheder som omhandlet i litra a) i overensstemmelse med artikel 1, nr. 9, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13)
- c) observerede enheders hovedkontor som omhandlet i litra b).

De nationale centralbanker registrerer disse modparter, så snart de opfylder kriterierne for at blive: i) en rapporteringsenhed, ii) en observeret enhed eller iii) en observeret enheds hovedkontor, og altid før den første rapporteringsreferencedato, hvorefter de opfylder kriterierne for at blive sådanne modparter.

4. De nationale centralbanker sikrer, at følgende oplysninger er registreret i RIAD for hver observeret enhed for hver rapporteringsreferencedato:

- a) forholdet mellem den observerede enhed og den juridiske enhed, som den observerede enhed er en del af
- b) den referencedato, hvor observerede enheder skal indberette oplysninger til AnaCredit
- c) eventuelle gældende undtagelser ved at angive, hvorvidt:
 - i) der er blevet givet en undtagelse i henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13)
 - ii) en undtagelse dækker nogle eller alle indberetningskrav som defineret i artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), eller
 - iii) der er givet undtagelse til udenlandske filialer i henhold til en aftale mellem de relevante nationale centralbanker for at undgå dobbeltindberetning i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, og artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).
- d) bekræftelse af, om den nationale centralbank har besluttet ikke at indsamle oplysninger i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13)
- e) bekræftelse af, om forpligtelsen til kun at indberette data om kreditter kvartalsvis i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) finder anvendelse, og
- f) bekræftelse af, om den observerede enhed kun skal indberette data om modpartsrisici kvartalsvis i overensstemmelse med model 2 i bilag I til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).

5. Den nationale centralbank i hjemlandet registrerer i RIAD beslutningen om ikke at indsamle alle eller kun indsamle en del af de dataattributter, der er angivet i model 1 i bilag I til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) af en udenlandsk filial fra den juridiske enhed, som den er en del af, hvis disse instrumenter indehaves eller administreres af den udenlandske filial, som er hjemmehørende i en anden rapporterende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra a), i forordningen.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 af 24. september 2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 1).

6. Den nationale centralbank i værtslandet registrerer i RIAD beslutningen om ikke at indsamle alle eller kun indsamle en del af de dataattributter, der er angivet i model 2 i bilag I til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) fra en udenlandsk filial, der er en del af en juridisk enhed, som er hjemmehørende i en anden rapporterende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra b), i nævnte forordning.

7. Den relevante nationale centralbank underretter ECB om de procedurer, der er planlagt i henhold til artikel 15 i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), for at opfylde de i denne forordning fastsatte statistiske indberetningskrav i tilfælde af en fusion, spaltning eller omstrukturering, der indbefatter en eller flere rapporteringsenheder, der kan påvirke opfyldelsen af disse rapporteringsenheders indberetningskrav.

Artikel 6

Fordeling af ansvarsområder for så vidt angår de rapporterende medlemsstaters udenlandske filialer

1. Når både en juridisk enhed og dens udenlandske filialer er hjemmehørende i forskellige rapporterende medlemsstater, skal de nationale centralbanker gøre sig rimelige bestræbelser for at undgå dobbeltindberetning af de samme data i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) ved at koordinere deres indsamling af dataattributter, der er angivet i model 1 og 2 i bilag I til forordningen fra den respektive rapporteringsenhed og dens udenlandske filialer.

2. Bilag II til nærværende retningslinje definerer fordelingen af ansvarsområder for de nationale centralbanker, der indberetter data om kreditter og referencedata om modparter fra de rapporterende medlemsstaters udenlandske filialer til ECB under hensyntagen til de rapporteringsenheder, som har fået bevilget undtagelser.

3. Den nationale centralbank i hjemlandet og den nationale centralbank i værtslandet, der indsamler data fra en rapporterende medlemsstats udenlandske filial, kan aftale en anden fordeling af ansvarsområderne til indberetning af data om kreditter og referencedata om modparter til ECB, der går forud for fordelingen af ansvarsområder angivet i bilag II til denne retningslinje, med forbehold af stk. 4. I overensstemmelse med sådanne ordninger skal den nationale centralbank i hjemlandet eller den nationale centralbank i værtslandet informere ECB og registrere følgende oplysninger i RIAD:

- a) den nationale centralbank, som er ansvarlig for overførslen af de oplysninger, der er angivet i model 1 i bilag I til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), til ECB, og
- b) den nationale centralbank, som er ansvarlig for overførslen af de oplysninger, der er angivet i model 2 i bilag I til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), til ECB.

Begge nationale centralbanker registrerer de tilsvarende referencedata om modparter i RIAD.

4. Ordningen om at tilsidesætte fordelingen af ansvarsområder i forbindelse med overførsel af model 1 og 2 i bilag I til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) må ikke medføre, at der overføres færre data om kreditter til ECB sammenholdt med ordningen, der er angivet i bilag II, uden at dette berører en national centralbanks beslutning om ikke at indsamle specifikke dataattributter i overensstemmelse med artikel 7 i forordningen.

5. Hvis der foreligger en ordning mellem to relevante nationale centralbanker i henhold til artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), som medfører, at kun en af dem indsamler og overfører alle dataene (model 1 og 2) fra en rapporterende medlemsstats udenlandske filial til ECB, så:

- a) kan den nationale centralbank, der ikke sender data til ECB, beslutte ikke at indsamle data fra denne rapporterende medlemsstats udenlandske filial i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, og artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) for at undgå dobbeltindberetning, og
- b) ECB sender de data, der overføres i forbindelse med den rapporterende medlemsstats udenlandske filial, til den nationale centralbank, der ikke overfører data til ECB til brug i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).

Artikel 7

Overgangsbestemmelser vedrørende overførslen af data om kreditter og referencedata om modparter

1. Hvis de nationale centralbanker udøver deres rettigheder i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) med henblik på at udskyde den første overførsel af data om kreditter til ECB vedrørende alle rapporteringsreferencedatoer inden den 1. februar 2019, skal den første overførsel finde sted senest den 31. marts 2019.

2. Hvis en national centralbank gør brug af overgangsbestemmelserne vedrørende data om kreditter som omhandlet i stk. 1, kan den udskyde den første overførsel af referencedata om modparter til ECB, uden at det berører artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), forudsat at den overfører sådanne data til ECB seks måneder før den første indberetning af data om kreditter og under alle omstændigheder senest den 30. september 2018.

3. Med forbehold af artikel 19 i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) registrerer de nationale centralbanker deres beslutning om at udsætte den første overførsel af data om kreditter til ECB i RIAD senest den 30. juni 2018. Sådanne oplysninger kan opdateres inden den første indberetning af data om kreditter og referencedata om modparter, hvis de nationale centralbanker har behov for at udskyde den første overførsel.

4. I forbindelse med den første indberetning af månedlige og kvartalsvise data om kreditter skal de nationale centralbanker senest den 31. marts 2018 underrette ECB om deres respektive udvalgte faktiske rapporteringspopulationer ved at registrere disse oplysninger i RIAD.

KAPITEL III

SPECIFIKKE INDBERETNINGSFORPLIGTELSE I FORBINDELSE MED REFERENCEDATA OM MODPARTER I RIAD

Artikel 8

Identifikation af modparter i RIAD

1. De nationale centralbanker identificerer hver modpart, hvis data de indberetter, uanset om modparten er hjemmehørende eller ikke-hjemmehørende ved hjælp af den unikke RIAD-kode under hensyntagen til betingelserne i denne retningslinje.

2. De nationale centralbanker træffer alle de foranstaltninger, der er mulige, for korrekt at identificere relevante modparter i RIAD og henviser til sådanne modparter, uanset deres hjemstedsland, ved hjælp af den respektive RIAD-kode. Dette gælder også, når en national centralbank kun bruger model 2 i bilag I til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) til at indsamle og overføre data om kreditter og referencedata om modparter til ECB i tilfælde, hvor en anden national centralbank anvender model 1 i bilag I til nævnte forordning til at indsamle og overføre data vedrørende den samme modpart, og når der gives delvise undtagelser til rapporteringsenheder.

3. De enkelte nationale centralbanker anvender de korrekte RIAD-koder til at henviser til alle modparter konsekvent over tid og opdaterer dem rettidigt i forbindelse med ændringer, f.eks. når den kompetente nationale centralbank intervenserer for at ændre en midlertidig kode til en officiel RIAD-kode.

4. De enkelte nationale centralbanker kan kræve, at rapporteringsenhederne anvender et specifikt sæt af modpartsidentifikatorer. Bilag IV til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) fastsætter, at den relevante nationale centralbank giver rapporteringsenhederne mulighed for at anvende en enhedsspecifik modpartsidentifikator til at henviser til modparter ved den primære overførsel. I så fald skal den enkelte nationale centralbank, der anvender model 1 i bilag I til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) til at indsamle data om kreditter og referencedata om modparter, skabe tilknytninger mellem de forskellige modpartsidentifikatorer, som rapporteringsenhederne anvender til at henviser til den samme modpart og den tilsvarende RIAD-kode, der skal anvendes til den sekundære overførsel.

5. De nationale centralbanker sikrer, at alle modparter, der er knyttet til instrumenter, der indberettes til AnaCredit, uafhængigt af modpartens rolle og hjemland, registreres i RIAD på den relevante rapporteringsreferencedato. De nationale banker skal gøre en rimelig indsats for at registrere en ny modpart i RIAD mindst én dag, før de overfører data til ECB om kreditter over instrumenter, som modparten er knyttet til.

Artikel 9

Overførsel af referencedata om modparter til RIAD

1. De nationale centralbanker indberetter referencedata om modparter til ECB i overensstemmelse med referencedatasættet om modparter i model 1 i bilag I og i tabel 2 og 3 i bilag III til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).

2. De nationale centralbanker kan indhente referencedata om modparter, herunder identifikatorer fra de respektive rapporteringsenheder eller fra aftalememoranda indgået med nationale statistiske institutter, kompetente nationale myndigheder og andre nationale institutioner, forudsat at sådanne oplysninger kan anvendes til de formål, der er defineret i Rådets forordning (EF) nr. 2533/98⁽¹⁾.

3. De nationale centralbanker opdaterer referencedata om modparten, som de overfører til ECB, så snart de bliver opmærksomme på en ændring af en eller flere dataattributter. Dette gælder både hjemmehørende og ikke-hjemmehørende modparter.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistiske oplysninger (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8).

4. Selv om de nationale centralbanker kan vælge ikke at indsamle bestemte referencedataattributter om modparter fra individuelle rapporteringsenheder, f.eks. når attributten er mærket »N« i tabel 2 og 3 i bilag III til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), skal de nationale centralbanker altid indberette til RIAD en identifikator for juridisk enhed (LEI), uanset modpartens rolle og hjemstedsland. Såfremt der ikke er blevet tildelt en LEI, skal de nationale centralbanker indberette en national identifikator fra listen over nationale identifikatorer, der offentliggøres på ECB's websted som bilag til AnaCredit Reporting Manual (vejledning til indberetning).

5. Ud over de obligatoriske identifikatorer for enheder, der kræves i henhold til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), skal de nationale centralbanker indberette enhver anden national identifikator til RIAD, der er til rådighed for en given modpart, forudsat at disse oplysninger kan anvendes i overensstemmelse med forskrifterne om tavshedspligt i forordning (EF) nr. 2533/98.

6. De nationale centralbanker skal ikke indberette referenceoplysninger om modparter til RIAD, hvis modparten er opført på listen over internationale organisationer, der offentliggøres på ECB's websted som et bilag til AnaCredit Reporting Manual og regelmæssigt opdateres af ECB i samarbejde med de enkelte nationale centralbanker. I disse tilfælde skal de nationale centralbanker kun anvende den korrekte RIAD-kode til at identificere den internationale organisation i forbindelse med overførslen af data om kreditter til ECB. Dette gælder også for modparter på listen over MFT'er, medmindre modparten optræder som debitor, og i så fald skal de nationale centralbanker efterleve de generelle indberetningskrav til referencedata om modparter.

Artikel 10

De nationale centralbankers ansvar for identifikation af hjemmehørende modparter, der er registreret i RIAD

1. De nationale centralbanker er ansvarlige for den unikke identifikation af alle hjemmehørende modparter i RIAD og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at undgå, at to eller flere særskilte registreringer i RIAD henviser til den samme hjemmehørende modpart.

2. I bilag I findes detaljerede oplysninger om de skridt, de nationale centralbanker skal træffe med henblik på at sikre den unikke identifikation af modparter i RIAD og forvaltningen af deres referencedata.

3. Når en hjemmehørende modpart er registreret i RIAD med en midlertidig RIAD-kode, vurderer den kompetente nationale centralbank senest den sidste arbejdsdag i den anden måned efter datoen for modtagelsen af listen over mulige duplikater fra den centrale identifikationstjeneste, om den nye midlertidige modpart er et duplikat af en eksisterende hjemmehørende modpart eller en reel ny modpart. I det første tilfælde, dvs. hvor der er et match, vælger den kompetente nationale centralbank det foretrukne match på den foreslåede liste og ugyldiggør (»fryser«) dermed den nye midlertidige modpart til fordel for den tilsvarende eksisterende hjemmehørende modpart (»levende« modpart). I sidstnævnte tilfælde, dvs. hvor der ikke er et match, tildeler den kompetente nationale centralbank den nye midlertidige modpart en officiel RIAD-kode.

4. For at løse problemet med duplikering skal de nationale centralbanker først gennemgå de tilfælde, som vedrører nye midlertidige hjemmehørende modparter med de største eksponeringer i henhold til de data om kreditter, der indberettes til ECB.

5. De nationale centralbanker anvender alle foreliggende oplysninger på nationalt plan for i videst muligt omfang at sikre, at referenceoplysninger om hjemmehørende modparter, der er registreret i RIAD, er fuldstændige, korrekte og opdaterede. Til det formål vurderer de nationale centralbanker alle pålidelige informationskilder, forudsat at disse oplysninger kan anvendes i overensstemmelse med forskrifterne om tavshedspligt i forordning (EF) nr. 2533/98 med henblik på at indføre de bedst mulige referenceoplysninger om alle relevante modparter i RIAD.

6. For modparter, der er hjemmehørende i et land, hvor der ikke er en kompetent national centralbank til at levere referencedata om modparter, skal ECB, med rimelighed og på grundlag af foreliggende oplysninger, fastsætte de unikke identifikations- og referencedata for disse modparter på baggrund af de dispositioner, der skal træffes af den »kompetente nationale centralbank/ECB« i bilag I til nærværende retningslinje. I den forbindelse skal ECB først gennemgå de tilfælde, som vedrører modparter med de største eksponeringer i henhold til de oplysninger, der er tilgængelige i AnaCredit.

7. For hver modpart beregner RIAD den officielle registrering for hver dataattribut i henhold til foruddefinerede regler for sammensætning, der tildeler en prioritet til alle potentielle emnekilder. Hvis standardreglerne for sammensætning (rangordningen mellem alle potentielle kilder), der er fastlagt af ECB, ikke anses for hensigtsmæssige, fastlægger de nationale centralbanker og meddeler skriftligt ECB de regler for sammensætning, der skal anvendes i RIAD til beregning af den officielle registrering for referencedata om alle hjemmehørende modparter. Den kompetente nationale centralbank kan fastsætte en anden metode for hver referencedataattribut om modparter og kan ændre en sådan metode fra tid til anden, som den finder passende.

8. De nationale centralbanker sikrer, at listen over nationale identifikatorer og listen over juridiske formularer, der offentliggøres som et bilag til AnaCredit-indberetningsvejledningen på ECB's websted, er opdaterede for den pågældende medlemsstat. De nationale centralbanker underretter ECB skriftligt og rettidigt om eventuelle ændringer, der anses som nødvendige.

KAPITEL IV

PROCEDURER OG STANDARDER FOR OVERFØRSEL TIL RIAD

Artikel 11

Tildeling af RIAD-koden

1. På tidspunktet for den første registrering i RIAD tildeler de nationale centralbanker en officiel RIAD-kode til hjemmehørende modparter og en midlertidig RIAD-kode til ikke-hjemmehørende modparter med det krævede format.
2. De nationale centralbanker skal sikre, at RIAD-koderne, som de tildeler til både hjemmehørende og ikke-hjemmehørende modparter, er eksklusive, dvs. at de ikke knyttes til mere end én enkelt modpart og ikke ændres over tid.
3. De nationale centralbanker er ansvarlige for tildelingen af en officiel RIAD-kode til alle hjemmehørende modparter, som oprindeligt var registreret i RIAD med en midlertidig RIAD-kode af en national centralbank eller ECB.
4. ECB skal meddele de nationale centralbanker om rapporterende medlemsstater, hvis en modparts RIAD-kode ændres, uanset hvilket land de har hjemsted i. De nationale centralbanker anvender den nuværende RIAD-kode for alle modparter fra den dato, hvor følgende relevante data om kreditter og referencedata om modparter overføres.

Artikel 12

Overførselsstandarder i forbindelse med RIAD

1. De nationale centralbanker sender referencedata om modparter til ECB ved hjælp af RIAD. Enhver regelmæssig overførsel af information skal organiseres ved brug af en filoverførsel gennem den normale ESCB-facilitet. Alternativt kan de nationale centralbanker for et mindre antal overførsler behandle bekræftelsesmeddelelser for modtagelse eller opdatere attributter online.
2. For at minimere driftsfejl og sikre nøjagtigheden og overensstemmelsen i de indberettede opdateringer til RIAD, skal de nationale centralbanker, inden overførslen af data til ECB, foretage en valideringskontrol, der svarer til de gældende specifikationer for dataudveksling.

Artikel 13

Bekræftelse af modtagelse og fejlmeddelelser

1. Straks efter modtagelsen af opdateringerne udfører ECB kontrolprocedurer for at validere kvaliteten af de modtagne informationer.
2. I overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, i retningslinje ECB/2014/15 skal ECB forsyne de nationale centralbanker med:
 - a) en bekræftelse af modtagelse, der indeholder en opsummering af de opdateringer, der er blevet behandlet og på korrekt vis indført i det relevante datasæt, og/eller
 - b) en fejlmeddelelse med udførlige oplysninger om de opdateringer og valideringskontrolprocedurer, der mislykkedes.
3. De nationale centralbanker træffer straks foranstaltninger til overførsel af korrigerede informationer.

Artikel 14

Første overførsel af referencedata om modparter til RIAD

1. De nationale centralbanker overfører til ECB et første sæt af referencedata om modparter senest seks måneder inden den første overførsel af data om kreditter i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) og gør en rimelig indsats for at overholde den relevante frist, der er fastsat i artikel 7, stk. 2, i denne retningslinje.
2. De nationale centralbanker skal som minimum, for så vidt angår indholdet af den første overførsel af referencedata om modparter i henhold til stk. 1, overføre referencedata om modparter, som på grundlag af de foreliggende oplysninger med rimelighed kan vurderes at være relevante.

3. De samme fælles minimumsstandarder for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner som specificeret i bilag V til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) finder anvendelse på den første overførsel af referencedata om modparter til ECB i henhold til stk. 1.
4. Hvor det er relevant, skal det første sæt af referencedata om modparter, der indberettes af de nationale centralbanker, indeholde følgende dataattributter:
 - a) modpartsidentifikator (RIAD-kode)
 - b) identifikator for juridiske enheder (LEI)
 - c) hvis LEI ikke er tilgængelig: en national identifikator fra listen over nationale identifikatorer, der er offentliggjort på ECB's websted, som består af to forskellige variabler, navnlig: identifikatortypen (eller dens beskrivelse, hvis det er relevant) og den respektive kode (med mindre identifikatortypen er »ikke anvendelig«)
 - d) navn
 - e) adresse: land
 - f) adresse: by
 - g) adresse: gade
 - h) juridisk form
 - i) institutionel sektor.
5. Den egentlige liste over referencedataattributter, som de nationale centralbanker skal levere for hver modpart ved den første overførsel af referencedata om modparter til RIAD, kan variere med forbehold af anvendeligheden af de forskellige attributter til modpartens specifikke rolle og kategori som beskrevet i tabel 2 og 3 i bilag III til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).

KAPITEL V

DE NATIONALE CENTRALBANKERS INDSAMLING AF DATA OM KREDITTER OG REFERENCEDATA OM MODPARTER

Artikel 15

Undtagelser og begrænset indberetningshyppighed

1. I forbindelse med artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), ved beregning af den samlede udestående mængde af lån til alle sektorer, der indberettes i henhold til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) af alle rapporteringsenheder, der er hjemmehørende i den rapporterende medlemsstat, skal de nationale centralbanker kun tage hensyn til den samlede udestående mængde af lån fra alle rapporteringsenheder, der indgår i den faktiske rapporteringspopulation, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), herunder den samlede udestående mængde af lån fra alle rapporteringsenheder, der er blevet givet en undtagelse. For at undgå tvivl skal en national centralbank ikke tage hensyn til den samlede udestående mængde af lån fra udenlandske filialer, der ikke er hjemmehørende i den pågældende nationale centralbanks rapporterende medlemsstat.
2. I forbindelse med artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), når små rapporteringsenheder har mulighed for at indberette data om kreditter, der vedrører rapporteringsreferencedatoer før den 1. januar 2021, på kvartalsbasis i stedet for på månedsbasis, skal de nationale centralbanker skal tage højde for det fælles bidrag fra:
 - a) de små rapporteringsenheder, der er givet en undtagelse i henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), og
 - b) de små rapporteringsenheder, der er berettiget til kvartalsvis indberetning i henhold til artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13),til den samlede udestående mængde af lån indberettet i henhold til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) af alle rapporteringsenheder, der er hjemmehørende i den rapporterende medlemsstat, og sikre, at et sådant fælles bidrag ikke overskrider 4 %.
3. I henhold til artikel 6, stk. 3, og artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) kan en relevant national centralbank give undtagelser til rapporteringsenheder, der er rapporterende medlemsstaters udenlandske filialer, i det omfang de nationale centralbanker modtager data fra andre kilder af den kvalitet og aktualitet, der kræves i henhold til artikel 14, stk. 3, i forordningen. De nationale centralbankers ret til at give sådanne undtagelser er med forbehold af samarbejdet mellem de relevante nationale centralbanker på grundlag af de ordninger, der er truffet for at undgå dobbeltindberetning i overensstemmelse med artikel 6 i nærværende retningslinje. For at undgå tvivl betragtes enhver rapporteringsenhed, der er givet en undtagelse i henhold til artikel 16, stk. 3, ikke som en lille rapporteringsenhed, der er givet en undtagelse i henhold til artikel 16, stk. 1, eller som en lille rapporteringsenhed, der kan foretage indberetninger på kvartalsbasis eller på månedsbasis i henhold til artikel 16, stk. 2.

4. Ved udøvelsen af deres beføjelser i henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) kan den relevante nationale centralbank give undtagelser til små rapporteringsenheder, der omfatter visse eller alle indberetningskrav, herunder krav der udelukkende vedrører specifikke observerede enheder, som er en del af en rapporteringsenhed, der er en juridisk enhed.

Artikel 16

Samarbejde med de kompetente myndigheder

1. Hvis alle eller en del af de i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) omhandlede data kan indhentes fra andre kompetente myndigheder end de nationale centralbanker, og disse data kan anvendes i det omfang og til de formål, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2533/98, kan de nationale centralbanker etablere passende samarbejdsaftaler med disse myndigheder for at sikre en permanent struktur til modtagelse af sådanne data.

2. De nationale centralbanker skal sikre, at de i stk. 1 omhandlede data opfylder de i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) fastsatte krav, før de overføres til ECB.

KAPITEL VI

DATAKVALITETSSTYRING

Artikel 17

Overførselsstandarder for brug af ESCB-Net

1. De nationale centralbanker anvender ESCB-Net, som stilles til rådighed af ESCB, til den elektroniske overførsel af data om kreditter og referencedata om modparter, som kræves af ECB. De nationale centralbanker stiller disse data til rådighed for ECB i overensstemmelse med SDMX ⁽¹⁾-indberetningsstandarderne, der er fastsat separat.

2. Med forbehold af ECB's forudgående samtykke kan de nationale centralbanker anvende andre midler til at overføre data om kreditter og referencedata om modparter.

Artikel 18

Datakvalitetsstyring

1. Uden at berøre ECB's ret til verifikation i henhold til forordning (EF) nr. 2533/98 og forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) skal de nationale centralbanker overvåge og sikre kvaliteten og pålideligheden af data om kreditter og referencedata om modparter, som stilles til rådighed for ECB, og samarbejde tæt med ESCB som led i den overordnede datakvalitetsstyring.

2. De nationale centralbanker fastlægger de betingelser, der medfører afvisning af data modtaget fra rapporteringsenhederne.

3. De nationale centralbanker overvåger de observerede enheder, for hvilke oplysninger er blevet afvist, og de fremskridt, der er opnået fra rapporteringsperiode til rapporteringsperiode. De nationale centralbanker underretter ECB om overvågningsresultaterne.

4. De nationale centralbanker sikrer, verificerer og opretholder kvaliteten af data om kreditter og referencedata om modparter for at sikre: i) kvaliteten af de aggregerede outputdata, ii) konsistensen af data om kreditter og referencedata om modparter og iii) overensstemmelse med andre statistikker. Navnlig skal de nationale centralbanker forud for overførslen af data om kreditter og referencedata om modparter til ECB verificere, at:

- a) de overførte filer til ECB overholder de tekniske specifikationer for overførsel til ECB
- b) hver registrering er entydigt identificeret
- c) kontraktidentifikatoren er unik for hver enkelt kontrakt, der medfører en kreditrisiko for den samme observerede enhed, og at en sådan identifikator på intet tidspunkt genbruges til at identificere en anden kontrakt med den samme observerede enhed
- d) hver enkelt instrumentidentifikator er unik for hver enkelt kontrakt for en observeret enhed, og at denne identifikator på intet tidspunkt genbruges til at identificere et andet instrument inden for samme kontrakt og observerede enhed
- e) afdækningsidentifikatoren er unik for hver enkelt afdækning, der modtages af den samme observerede enhed, og at denne identifikator på intet tidspunkt genbruges til at identificere en afdækning med den samme observerede enhed

⁽¹⁾ Statistiske data og Metadata eXchange.

- f) data om kreditter og referencedata om modparter, der skal overføres, er fuldstændige og konsistente
- g) alle modparter er knyttet til instrumenter, der er registreret i RIAD-systemet og henvist til af den tilsvarende modpartsidentifikator (RIAD-kode) på grundlag af oplysningerne fra rapporteringsenhederne.
5. Inden data om kreditter overføres til ECB, verificerer og sikrer de nationale centralbanker, der overfører model 1 eller model 2 i bilag I til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), at for hvert enkelt instrument, der skal indberettes for hver enkelt modpart knyttet til instrumentet, er de krævede referencedata om alle modparter registreret i RIAD.
6. Data om kreditter og referencedata om modparter, der overføres af de nationale centralbanker, skal være i overensstemmelse med de data, der er lagret i nationale databaser som følge af aktiviteter i forbindelse med datakvalitetsstyring, der udøves på nationalt plan.
7. Når data om kreditter overføres til ECB af to nationale centralbanker for observerede enheder, som er de rapporterende medlemsstaters udenlandske filialer i overensstemmelse med artikel 6, er den enkelte nationale centralbank ansvarlig for kvaliteten af dens indberettede data. Specielt hvis to nationale centralbanker indgår en ordning om ansvarsfordelingen i forbindelse med den sekundære indberetning, skal de pågældende nationale centralbanker sikre, at data om kreditter og referencedata om modparter, der indberettes af en national centralbank, er i overensstemmelse med data om kreditter og referencedata om modparter, der indberettes af den anden pågældende nationale centralbank. Til dette formål, og efter at oplysningerne er indlæst i AnaCredit, sender ECB de overførte oplysninger til de pågældende nationale centralbanker for at sikre, at data om kreditter og referencedata om modparter, der indberettes til dem begge, er konsistente.
8. De nationale centralbanker skal verificere konsistensen og nøjagtigheden af data om kreditter og referencedata om modparter ved at sammenligne dem med andre datasæt indsamlet på nationalt plan i henhold til national lovgivning eller EU-lovgivning og på det tidspunkt, hvor de foreligger. De nationale centralbanker skal tage hensyn til forskelle i datasættets metode og aktualitet i forbindelse med vurderingen af kvaliteten af data i AnaCredit.
9. For hver overførsel af data om kreditter for en observeret enhed, rapporteringsreferencedato og rapporteringstype, dvs. månedlige dataattributter i model 1 og 2 i bilag I til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) og kvartalsvise dataattributter i model 2 i bilag I til nævnte forordning, sender AnaCredit automatisk en bekræftelsesmeddelelse til den nationale centralbank, der overfører oplysningerne, om hvorvidt filen er blevet overført eller afvist af systemet. I sidstnævnte tilfælde skal meddelelsen anføre årsagen til afvisningen.
10. ECB vurderer data om kreditter og referencedata om modparter ved at anvende et sæt af valideringskontroller i tæt samarbejde med de nationale centralbanker. Vurderingen skal foretages rettidigt. ECB og de nationale centralbanker kan i fællesskab koordinere indsatsen i forbindelse med datakvalitetsstyring under hensyntagen til de betydelige forskelle mellem DQM-indikatorer og DQM-mål både på nationalt plan og i euroområdet.
11. For hver overførsel af data om kreditter for en observeret enhed, rapporteringsreferencedato og rapporteringstype, der indlæses i AnaCredit, sendes automatisk en bekræftelsesmeddelelse via AnaCredit med valideringskontrollens resultater. Denne meddelelse indeholder oplysninger om de data, der ikke overholdte AnaCredit's valideringskontrol og den valideringskontrol, der udløste fejlen.
12. Hvis den observerede enhed er en rapporterende medlemsstat udenlandske filial og to nationale centralbanker indberetter oplysninger for den observerede enhed:
- a) sendes meddelelserne, der er angivet i punkt 11, til de to relevante nationale centralbanker, og
- b) hver national centralbank er ansvarlig for datakvaliteten af de oplysninger, der er indeholdt i modellen. Den enkelte nationale centralbank er ansvarlig for valideringskontrollen, der verificerer konsistensen og integriteten af de i model 1 og 2 i bilag I til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) indberettede oplysninger. Til dette formål skal den enkelte nationale centralbank sikre, at de oplysninger, der er indberettet i modellen, som den enkelte nationale centralbank er ansvarlig for, er korrekte.
13. De nationale centralbanker opretter og overvåger de nødvendige mekanismer for rapporteringsenheder til at revidere og korrigere eventuelle data om kreditter og referencedata om modparter, der ikke er i overensstemmelse med AnaCredit-valideringskontrollen, for at give de nationale centralbanker mulighed for straks at indsende de tilgængelige revisioner.
14. For at overvåge gennemførelsen af passende procedurer til indsamling, verifikation, behandling og formidling af oplysninger, der sikrer kvaliteten af de indsamlede data, forelægger ECB og de nationale centralbanker hvert år en kvalitetsrapport for Styrelsesrådet. Kvalitetsrapporterne skal omfatte både data om kreditter og referencedata om modparter samt indeholde oplysninger om de metoder og procedurer, som de nationale centralbanker har fastlagt til den unikke identifikation af hjemmehørende modparter. Den første kvalitetsrapport skal udarbejdes i december 2020, med september 2020 som rapporteringsreferencedato.

*Artikel 19***Revisionspolitik**

1. De nationale centralbanker sender ECB alle revisioner modtaget fra rapporteringsenhederne, så snart de er blevet behandlet.
2. De nationale centralbanker indfører ordninger med rapporteringsenheder, således at revisioner af de data, der er identificeret i de i artikel 18, stk. 11, omhandlende bekræftelsesmeddelelser som ikke værende i overensstemmelse med AnaCredit-valideringskontrollen, straks sendes og senest inden for den næste dato, hvor oplysningerne om den observerede enhed skal overføres.
3. De nationale centralbanker overfører revisioner på et hvilket som helst tidspunkt efter rapporteringsreferencedatoen.
4. De nationale centralbanker sender revisioner, når sådanne findes, for alle referenceperioder.
5. ECB skal automatisk behandle revisioner og gemme dem i den fælles database uden unødigt ophold, efter at de er modtaget fra de nationale centralbanker. ECB underretter de berørte nationale centralbanker om resultatet af yderligere kvalitetsvurdering efter yderligere behandling af revisionerne.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 20***Forenklet ændringsprocedure**

ECB's direktion kan foretage tekniske ændringer i bilagene til denne retningslinje under hensyntagen til Den Statistiske Komités synspunkter, forudsat at sådanne ændringer hverken ændrer den underliggende begrebsmæssige ramme eller påvirker rapporteringsbyrden for rapporteringsenhederne eller de nationale centralbanker. Direktionen underretter Styrelsesrådet om enhver sådan ændring uden unødigt ophold.

*Artikel 21***Virkning**

Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles til de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

*Artikel 22***Adressater**

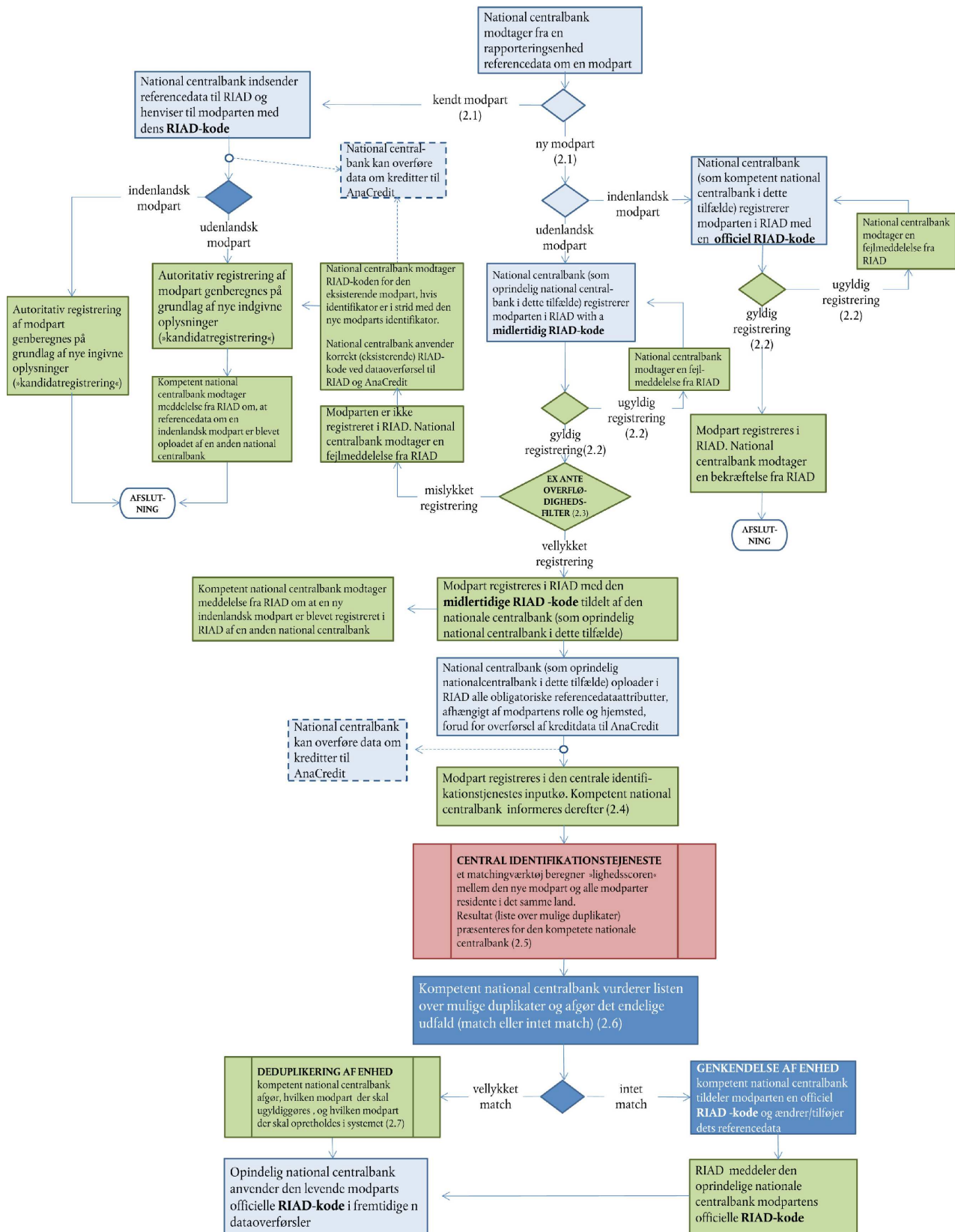
Denne retningslinje er rettet til alle centralbanker i Eurosystemet.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 23. november 2017.

For ECB's Styrelsesråd
Mario DRAGHI
Formand for ECB

BILAG I

Identifikation og forvaltning af referencedata om modparter i RIAD-databasen (Register of Institutions and Affiliates Database)

Farvekoder

Handling der skal foretages af den oprindelige nationale centralbank	Handling der skal udføres af den kompetente nationale centralbank	Handling der skal udføres af RIAD	Identifikations-tjeneste
--	---	-----------------------------------	--------------------------

1. Generelle antagelser, der ligger til grund for flowdiagrammet over processer

- 1.1. Det antages, at alle nationale centralbanker opretholder et nationalt referencedatasæt, hvor modparter (både indenlandske og ikke-hjemmehørende) er entydigt identificeret og uden duplikater på nationalt plan (dvs. de har en unik og eksklusiv intern national centralbank-identifikator). Det betyder, at selv om forskellige rapporteringsenheder i samme medlemsstat anvender forskellige modpartsidentifikatorer til at henvise til modparten i deres kommunikation med den relevante nationale centralbank, sikrer den nationale centralbank i sidste ende, at alle sådanne identifikatorer er tilknyttet den faktiske unikke modpart.
- 1.2. For at undgå duplikater (f.eks. registrering af den samme modpart to gange i det nationale referencedatasæt) knyttes modpartsidentifikatorer, der anvendes af rapporteringsenheder under indberetning til den nationale centralbank, til unikke interne nationale centralbank-identifikatorer af den nationale centralbank. Når der overføres information til RIAD og AnaCredit, knytter de nationale centralbanker til sidst sådanne interne nationale centralbank-identifikatorer til en unik RIAD-kode, hvis det er nødvendigt.

2. Bemærkninger til flowdiagrammet:

- 2.1. En »kendt« modpart er en modpart, der allerede er registreret i RIAD, og for hvilken den oprindelige nationale centralbank kender RIAD-koden.
- 2.2. En ny modpart kan kun registreres i RIAD, forudsat at det nødvendige minimumssæt af referencedataattributter er angivet (»gyldig registrering«) som fastsat i RIAD-kravene.
- 2.3. RIAD giver ikke mulighed for at registrere en ny modpart med samme identifikatorer (LEI og/eller nationalidentifikator) for en eksisterende modpart.
- 2.4. Hver enkelt national centralbank kan vælge, om en indenlandsk modpart registreret af en anden national centralbank er et duplikat af en eksisterende modpart eller ej, også uden for den centrale identifikationstjeneste (CIS), f.eks. ved at anvende deres egen interne proces (matchende algoritme) til dette formål.
- 2.5. Den centrale identifikationstjeneste er en funktionalitet i RIAD, der søger efter mulige duplikater blandt eksisterende modparter, der er hjemmehørende i samme land via et dedikeret »matchingværktøj« hver gang en ny modpart registreres i systemet med en midlertidig RIAD-kode. Modparter, der skal behandles af matchingværktøjet, stables i en »inputkø«, mens matchingprocessens resultat akkumuleres i »outputkøen« og forelægges den kompetente nationale centralbank til vurdering via en dedikeret automatiseret tilbagestrømning.
- 2.6. Den kompetente nationale centralbank gennemgår listen over mulige duplikater modtaget fra RIAD, og for hver modpart med en midlertidig RIAD-kode vælges den foretrukne kandidat fra listen (match) eller det fastslås, at der ikke er mulighed for at vælge fra listen (intet match).
- 2.7. »Deduplikering« af modparter er en proces, hvorved den kompetente nationale centralbank vælger, efter en vellykket matching mellem to modparter, der er registreret i RIAD, hvilken modpart der skal ugyldiggøres (»frossen modpart«), og hvilken modpart der skal opretholdes i systemet (»levende modpart«).

BILAG II

Fordeling af ansvarsområder for de rapporterende medlemsstaters udenlandske filialer

Tabellen beskriver ansvarsfordelingen for så vidt angår de nationale centralbankers indberetning til ECB om data om kreditter og referencedata om modparter for observerede enheder, som er rapporterende medlemsstaters udenlandske filialer på grundlag af oplysningerne om undtagelser, der er givet til rapporteringsenhederne.

Fordeling af ansvarsområder for så vidt angår de rapporterende medlemsstaters udenlandske filialer

Rapporteringsenheders indberetning til den nationale centralbank i hjemlandet						
	Ingen undtagelse	Kun indsamling af T2	Kvartalsvis indberetning	Delvis undtagelse	Fuldstændig undtagelse	
Rapporteringsenheders indberetning til national centralbank i værtslandet	Ingen undtagelse	National centralbank i hjemlandet: T1 & T2	National centralbank i værtslandet: T1 & T2	National centralbank i værtslandet: T1 & T2	National centralbank i værtslandet: T1 & T2	National centralbank i værtslandet: T1 & T2
	Kun indsamling af T1	National centralbank i hjemlandet: T1 & T2	National centralbank i værtslandet: T1 National centralbank i hjemlandet: T2	T2 krævet ⁽¹⁾ National centralbank i værtslandet: T1 & T2	T2 krævet ⁽¹⁾ National centralbank i værtslandet: T1 & T2	T2 krævet ⁽¹⁾ National centralbank i værtslandet: T1 & T2
	Kvartalsvis indberetning	National centralbank i hjemlandet: T1 & T2	T1 krævet ⁽²⁾ National centralbank i hjemlandet: T1 & T2	National centralbank i hjemlandet: T1 & T2 (Kvt.)	Værtslandets centralbank: T1 & T2 (Kvt.)	Værtslandets centralbank: T1 & T2 (Kvt.)
	Delvis undtagelse	Hjemmecenralbank: T1 & T2	T1 krævet ⁽²⁾ Hjemmecenralbank: T1 & T2	Hjemmecenralbank: T1 & T2 (Kvt.)	—	—
	Fuldstændig undtagelse	Hjemmecenralbank: T1 & T2	T1 krævet ⁽²⁾ Hjemmecenralbank: T1 & T2	Hjemmecenralbank: T1 & T2 (Kvt.)	—	—

⁽¹⁾ Hvis den nationale centralbank i hjemlandet

a) giver en undtagelse i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), eller

b) giver mulighed for dataindberetning kvartalsvis i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), og værtslandets centralbank

c) ikke giver undtagelse i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), og

d) ikke giver mulighed for dataregistrering kvartalsvis i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), så kan værtslandets nationalbank ikke vælge at ikke indsamle eller kun indsamle en del af de dataattributter, der er anført i model 2 i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra b), i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), og sender model 1 og 2 til ECB.

⁽²⁾ Hvis den nationale centralbank i værtslandet

a) giver en undtagelse i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), eller

b) giver mulighed for dataindberetning kvartalsvis i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), og den nationale centralbank i hjemlandet

c) ikke giver undtagelse i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), og

d) ikke giver mulighed for dataregistrering kvartalsvis i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), så kan den nationale centralbank i hjemlandet ikke vælge at ikke indsamle eller kun indsamle en del af de dataattributter, der er anført i model 1 i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra a), i forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), og sender model 1 og 2 til ECB.

Bemærk:

i) T1: model 1 som defineret i bilag I til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).

ii) T2: model 2 som defineret i bilag I til forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).